

Světská moc nezávislá na náboženské autoritě je pro islám cizí koncept

- editor007 | 20. června 2024

SVĚT: Odluka moci světské a církevní je od dob Vestfálského míru jedním ze stavebních kamenů židovsko-křesťanské civilizace. Pro islám je to z historických důvodů obtížně pochopitelný způsob řízení společnosti.

Někdy v roce 30 nebo 33 n.l. odsoudil římský prefekt provincie Judea Pilát Pontský židovského poutníka Ježíše Krista ke smrti ukřižováním. Po jeho smrti oznámili jeho následovníci, kteří v té době byli vlastně židovskou sektou, že povstal z mrtvých. Trvalo více než tři sta let, než přestali být křesťané pronásledováni.

Na rozdíl od islámu, který nikdy nestál mimo stát, neboť prorok Mohamed byl od příchodu do Mediny náboženským i politickým vůdcem. Muslimský chalífát byl založen na principech Koránu.

Hodte je lvům

Po dlouhou dobu zůstávali křesťané malou skupinou na okraji společnosti, která na různých místech čelila brutálnímu útlaku. V roce 64 n.l. je císař Nero obvinil z toho, že založili velký požár Říma. Nejkrutější tresty čekaly křesťany, kteří se odmítli vzdát své víry. Byli ukřižováni nebo museli v areně čelit lvům či psům. Podle historických pramenů si císař Nero oblíbil takzvané římské svíce. Jednalo se o křesťany pomazané pryskyřicí, které nechal císař během svých večírků upálit.

Ještě na samém počátku 4. století n.l. vydal římský císař Dioklecián edikt, kterým nařizoval zničení kostelů a spálení náboženských textů, zabavení církevního majetku a ztrátu privilegií pro křesťany, kteří zastávali vysoké státní funkce a odmítli se vzdát víry.

Edikt milánský

První zlom nastal v 313 n.l. Císař Konstantin vydal na místě dnešního Milána edikt milánský, jenž zajišťoval, že „křesťané i všichni ostatní obyvatelé mají právo svobodné volby svého vyznání“. Edikt milánský ukončil pronásledování křesťanů a uzákonil svobodu vyznání.

O několik desítek let později, v roce 380 n.l., vydal císař Theodosius edikt soluňský, kterým prohlásil křesťanství za oficiální náboženství římské říše.

Začal boj o moc mezi světským státem a náboženskou mocí.

Wormský konkordát

Wormský konkordát uzavřel spor o takzvanou investituru, neboli o to, kdo bude mít vliv na jmenování církevních hodnostářů. Hlavní spor vypukl na konci 11. století, když papež odmítl kandidáta krále Jindřicha IV. na pozici milánského arcibiskupa. Následně vydal papež dokument, ve kterém požadoval výlučné právo na jmenování a odvolávání biskupů a navíc právo odvolávat světské panovníky.

To už bylo příliš a Jindřich IV. vypověděl poslušnost Římu. Papež jej za trest exkomunikoval a jeho poddané zprostil povinnosti jej poslouchat. Král ustoupil a požádal papeže o odpuštění.

O pár let později se spor rozhořel znovu. Tentokrát se Jindřich IV. nezalekl a vojensky obsadil město Řím. Papež požádal o pomoc Normany z Francie, kteří Řím znovu obsadili. Spory neutichly ani po smrti Jindřicha IV., kdy se o moc s Římem přetahoval jeho syn Jindřich V.

Neustálé spory ukončil Wormský konkordát, který byl přijat podle zásad Járy Cimrmana v roce, který je možné si lehce zapamatovat, to jest v roce 1122 n.l. Císař souhlasil s tím, že papež bude volit biskupy, a papež povolil přítomnost císaře u voleb a jeho právo rozhodovat v případě sporné volby.

Rožkol

V roce 1517 přibil Martin Luther svých 95 tezí na dveře kostela ve Wittenbergu a odstartoval reformační hnutí v církvi. Martin Luther chytrě využil tehdy nové technologie knihtisku a obešel monopol církve na výklad Bible. Biblické texty začal vydávat v němčině, čímž je zpřístupnil širokým masám, a po částech, aby je bylo možné prodávat za cenu přijatelnou i pro široké masy. Evropa se rozdělila na protestanty a katolíky.

O masakry nebyla nouze. Například o Bartolomějské noci roku 1572 byly ve Francii povražďeny tisíce hugenotů pro svoji protestantskou víru. Katolický papež následně pověřil italského malíře Vasariho, aby krvavý masakr zvěčnil.

Vestfálský mír

Spory mezi katolíky a protestanty ukončila až třicetiletá válka, jež začala na pražském náměstí. Jeden z nejkrvavějších konfliktů historie ukončil Vestfálský mír v roce 1648, který se stal bodem obratu v dějinách mezinárodních vztahů. Za stavební blok evropského řádu byl vyhlášen stát, nikoli dynastie nebo náboženské vyznání, a bylo deklarováno právo všech účastníků dohody určit si bez jakékoli intervence náboženskou orientaci.

Vestfálský mír akceptoval rozdílnost náboženského vyznání a jeho rovnoprávnost v mezinárodních vztazích.

Doktrína o dvou mečích

Islám nikdy ve své historii nestál mimo státní moc. Prorok Mohamed byl náboženský a současně politický vůdce. Od samotného vzniku byl islám se státní mocí nerozlučně spjat.

Islám nemá žádnou teorii o dvou mečích, která je uvedena v Bibli ve třetí knize Nového zákona, v Evangelium podle Lukáše ve verši 22:38. Podle teorie o dvou mečích rozdělil Ježíš Kristus moc nad světem předáním dvou mečů. Jeden meč drží papež a druhý světský císař.

Islám je stát a stát je islám. Pravidla určuje Korán a rozsáhlá kniha Hadíth, která popisuje skutky proroka Mohameda. Odluka moci světské od moci náboženské je pro islám zcela neznámý koncept.

AUTOR: D. Tolar

[ZDROJ](#)